

12 juni 1959

U 5440/59 - C 46 - P1/PS9.

GEHEIM

Land: Frankrijk.

Onderwerp: De Franse regering en de Europese samenwerking.

Referenties:

Datum van
waarneming: Begin mei 1959.

Bron: Betrouwbaar, met goede contacten in UNR-kringen.

Opmerkingen:

Verzonden aan:

Aan Zijne Excellentie Prof. Dr. J.E. de QUAY
Minister-President

Plein 1813 no. 4

's-GRAVENHAGE.

GEHEIM

Frankrijk

DE FRANSE REGERING EN DE EUROPESE SAMENWERKING

De huidige Franse regering is een fel tegenstander van integratie, doch zij is van plan de door Frankrijk ondertekende verdragen te honoreren. Het feit dat Frankrijk zich bij het in werking treden van de Europese Economische Gemeenschap niet op de beveiligingsclausules beroepen heeft moet verklaard worden uit prestigeoverwegingen in het kader van de in december gedeceeteerde soberheidspolitiek. Voor het overige zoekt de regering haar doel te bereiken door de bestaande verdragen niet zozeer te hervormen als wel deze uit te hollen door de meest minimale toepassing en door zich principieel te verzetten tegen iedere poging om het supranationale gezag te versterken. De crisis in de KSG komt de regering uitstekend in haar kraam te pas.

De enige supernationale formule die thans nog houdbaar is, is die van een internationaal dirigisme. Voor wat de KSG betreft is het de gedachte van de regering en van de secretaris der UNR, CHALANDON, dat het alleen maar tijdverlies is, dat de Hoge Autoriteit voorstellen doet, die dan toch niet door de ministers "geratificeerd" worden. Het zou veel redelijker zijn, indien de Hoge Autoriteit zich er bij zou neerleggen, dat het de ministers zijn die een gezamenlijke politiek vaststellen en dat de Hoge Autoriteit deze uitvoert.

Wel zou de Hoge Autoriteit een zekere bewegingsvrijheid behouden maar toch alleen binnen de grenzen van de door de ministers vastgestelde "kaderwet". Zo zou men de integratie verdoezelen in de mist van de zo hoog geprezen "samenwerking".

Dat de Franse regering geen formele voorstellen tot hervorming der verdragen doet kan ook verklaard worden uit de omstandigheid, dat zij de samenwerking van "klein-Europa" een zaak van zeer secondaire betekenis acht.

Achter dit alles staat de bekende gedachte dat de "integralistische" band tussen de zes te eng is. In het geval van een losse samenwerking zou deze veel gemakkelijker kunnen worden uitgebreid tot anderen dan de zes op bepaalde gebieden. Zo is er volgens de UNR-theoretici niets tegen om bijvoorbeeld inzake de mijnen samenwerking te zoeken met Polen of inzake de handelsbelemmeringen tot Engeland. Zolang er maar geen multilateraal en vooral geen functioneel verband is.

Begin mei 1959.